

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Gratianus Imperator orthodoxis Episcopis ab exilio reuocatis,
haereticos ab ecclesiis exegit, ac eodem tempore Theodorum socium
imperii cooptavit. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

peccata manifesta sint, præcedentia ad iudicium, quosdam ^{1. Tim. 5.} autem & subsequantur. His de causis in hanc historiam ecclesiasticam nonnullas res etiam in Rep. procuranda gestas inclusimus. Et quanquam res Constantini temporibus in bello administratas, propter longinquum præteriti tēporis spacium inuenire non poteramus, tamē eas, quas postea iam ab his, qui ad hoc vsque tempus vitā propagarint, accepimus, in transcurso nostri sermonis sumus complexi. Passimq; in ^{Plin. 10.} historia Imperatorum mentionem propterea fecimus, quod ex illo tempore, quo Christiani esse cœperunt, ecclesiæ negotia, ex illorum nutu pendēre visa sunt: atq; adeo maxima concilia de eorundem sententia & conuocata fuerunt, & adhuc conuocantur. Quinetiam Gentilis cultus superstitionisq; propterea meminimus, quod tranquillum ecclesiæ statum magnopere perturbauit. Atque hæc quidam proœnij loco dixisse sat est. Iam verò historiam aggrediamur.

Quòd post Valētis interitum, cū Gotthi contra Constantinopolim arma ferrent, ciuitas obuiam exiit, paucis Sarracenis fœderatis à Mauia missis, suppetias illis ferentibus.

CAP. I.

VBI Imperator Valens mortem (qua ratione omninò incertum est) oppetierat, Barbari denuo ad mœnia Constantinopolis aduentare, illiusq; suburbia vastare cœperunt. Vnde populus grauiter commotus, sua sponte Barbaris resistere, singuli, quod obuium erat, armorum loco arripere. Imperatoris coniunx dominica omnibus, qui ad bellum egrediebantur, mercedem ex arario Imperatorio, sicut militibus decretum fuit, suppeditare. Aliquot etiam è Saracenis fœderatis à Mauia, cuius supra fecimus mentionem, missi, opem illis ferre. Ad hunc modum itaque cum populus prælium cōmisisset, Barbari longe ab vrbe pedem retulere.

Quòd Gratianus Imperator orthodoxis Episcopis ab exilio reuocatis, hæreticos ab ecclesijs exegit, ac eodem tempore Theodorium socium imperii cooperauit.

CAP. II.

Gratia-

Gratianus simul cum Valentiniano iuniore gubernaculis potitus imperii, crudelitatem Valentis auunculi in Christianos vsurpatam damnauit: illosque, qui ab eo erant relegati, reuocauit in patriam, atque adeo lege sanciuit, vt quæq; secta (solis Eunomianis, Photinianis, & Manichæis exceptis) liberè & audacter, nullo habito discrimine, in ecclesiis conuentus ageret. Ac cum imperium Romanum languens ægrumq; esse, & barbarorum vires in dies crescere, & ad remp. gubernandam viro nobili excelsoque animo prædito opus habere animaduerneret, Theodosium ex Patritiis Hispaniæ ortum, in bello administrando admodum exercitatum, & propterea iam pridem ad imperium capeffendum valde idoneum, atque etiam ante ipsius Gratiani creationem, omnium suffragiis ad imperij administrationem delectum, socium imperii sibi adiungit. Illum igitur Sirmii (est hæc quidem ciuitas Illyriæ) declarat imperatorem, Aufonio & Olybrio Cofs. xvij. Calend. Februarij, cumque eo certamina belli contra Barbaros gerendi dispartit.

Quinam illo tempore Episcopi ecclesiarum gubernationi præfuerint.

CAP. III.

Eodem tẽpore ecclesiæ Romanæ Damasus, qui Liberio succedebat, præfuit: Hierosolymitanæ autem Cyrillus. Ecclesia Antiochena in tres factiones, vt dixi, diuisa fuit. Nam quasdam ecclesias Dorotheus Arianus post Euzoium rexit: alias partim Paulinus, partim Meletius ab exilio reuocatus, gubernauit. Alexandria, ecclesias Arianorum Lucius, qui iam exulabat, ecclesias autem eorum, qui fidem Consubstantialis tenebant, Timotheus post Petrum administrauit. Constantinopoli ecclesiarum obtinuit procurationem Demophilus, qui post Eudoxium sectæ præfuit Arianæ. Qui verò eius detestabantur doctrinam, separatim inter se conuentus celebrarunt.

Quòd Macedoniani qui dudum ad Damasum Episcopum Romanum de consubstantiali stabiliendo legatos